

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 471
din 21.10.2015

Dosar nr.: 375/2015

Petiția nr.: 4144/15.06.2015

Petent: C I

Reclamați:

Obiect: discriminarea în fața instanțelor de judecată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. C I,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petenta, în calitatea sa de fost consilier general al Consiliului General al Municipiului București, arată faptul că are un dosar pe rolul instanței de judecată fiind obligată la plata unei taxe de timbru într-un quantum prohibitiv, în timp ce reclamantul este scutit de plata taxei de timbru. Astfel, petentei îi este restricționat accesul la justiție.

III. Procedura de citare

3.1. Petiția a fost înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 4144/15.06.2015. Prin adresa nr. 4144/24.06.2015 petentei i-a fost comunicată excepția de necompetență, motivată, invocată de către C.N.C.D. fiindu-i oferită posibilitatea de a-și exprima în scris punctul de vedere cu privire la excepția invocată.

3.2. Petenta nu a dat curs acestei solicitări.

3.3. Procedura legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin sesizarea făcută, petenta arată faptul că îi este restricționat accesul la justiție.

4.1.2. În fapt, petenta arată faptul că există un dosar pe rolul Tribunalului București. Instanța de judecată a dispus obligarea petentei la plata unei taxe de timbru în quantum de 8.270.181,81 lei, echivalentul a 7876 salarii minime.

4.1.3. Petentei îi este astfel restricționat accesul la justiție inclusiv la căile de atac.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petenta sesizează modul discriminatoriu de stabilire a accesului la justiție, prevederile legale și modul în care acestea sunt aplicate ducând la imposibilitatea sa de a se adresa unei instanțe de judecată și de a formula căile de atac instituite de lege, pentru acestea urmând a fi achitată o taxă de timbru în cuantum de 50% din valoarea taxei inițiale.

5.2. În urma analizei petiției, Colegiul director a invocat *din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului* referitor la aspectele semnalate, având în vedere faptul că acestea exced atribuțiilor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, acesta neputându-se pronunța asupra aspectelor statuate de către instanțele judecătorești prin hotărârile pronunțate de către acestea.

5.3. **În drept**, art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 prevede că *“membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată”*

5.4. Luând act de plângere, astfel cum este formulată precum și de susținerile petentei, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.5. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.6. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de îndeplinire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.7. Constituția României în art. 1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 din Constituție statuează îndeplinirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.8. Prin Decizia nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și îndeplinirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se îndeplinește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din *judecători independenți care se supun numai legii* [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

5.9. Colegiul director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor.

5.10. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu;
2. o copie a prezentei hotărâri se va transmite petentei.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării 20.11.2015

Motivată și tehnoredactată : T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP